

Informatieblad
Tweemaandelijks tijdschrift van
Teater De Kelk vzw, Brugge
2e jaargang, nr 5
Verantwoordelijke uitgever:
R. Geldhof, Langestraat 69, Brugge

TEATER DE KELK

LANGESTRAAT 69, BRUGGE

„ OUDE SUCCESSSEN ”

(WUNSCHKONZERT)

Toneelspel met liedjes uit de oude tijd
door F. X. KROETZ

GESPEELD DOOR SUZANNE SAERENS

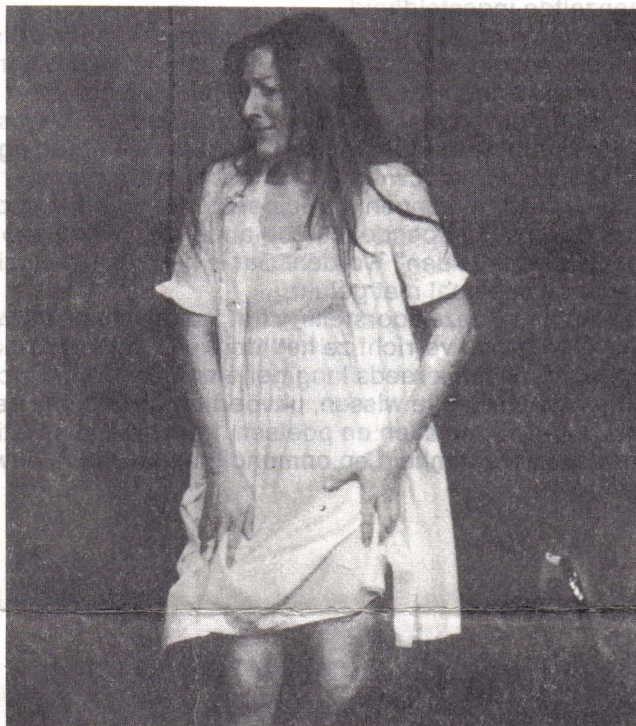
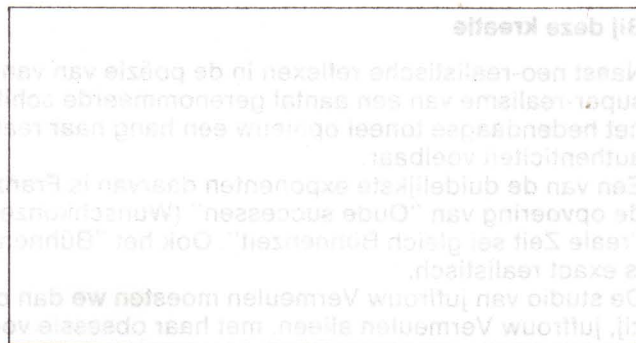
REGIE : JACKY TUMMERS

Productie : Teater De Kelk

Technische realisatie en decor : Leo Hubrecht

Affiche : Mietje Denolf

Fotografie : Walter Baes

SPEELDATA

SPEELDATA

ZONDAG 16 APRIL

ZONDAG 23 APRIL

DONDERDAG 27 APRIL

VRIJDAG 28 APRIL

DONDERDAG 4 MEI

~~VRIJDAG 5 MEI~~

~~ZONDAG 12 MEI~~

DONDERDAG 18 MEI

VRIJDAG 19 MEI

ZONDAG 21 MEI

telkens om 20u30

KAARTEN: 120 fr. (Stud., groepen en CJP: 100 fr.)

RESERVATIE: Boekhandel Raaklijn, Noordzandstraat 24, Brugge - Tel. (050) 33.67.20
Teater De Kelk, tel. (050) 33.28.77 - Dagelijks van 15u00 tot 24u00

Bij deze creatie

Naast neo-realistische reflexen in de poëzie van vandaag, naast het super-realisme van een aantal gerenommeerde schilders van nu, is ook in het hedendaagse toneel opnieuw een hang naar realisme, naturalisme en authenticiteit voelbaar.

Een van de duidelijkste exponenten daarvan is Franz Xaver Kroetz. Voor de opvoering van "Oude successen" (Wunschkonzert) durft hij zelfs stellen: "reale Zeit sei gleich Bühnenzeit". Ook het "Bühnenbild" voor zijn stukken is exact realistisch.

De studio van juffrouw Vermeulen moesten we dan ook zo inrichten zoals zij, juffrouw Vermeulen alleen, met haar obsessie voor orde en netheid, het zelf zou kunnen ingericht hebben, strak, ietwat konservatief, maar toch warm en met smaak voor vormen en kleuren. Wat ze om handen heeft, en de wijze waarop ze haar alledaagse werkjes thuis verricht, verraden eenzelfde ingesteldheid.

Juffrouw Vermeulen is wat men noemt een oude vrijster. Ze is buiten haar wil om ongehuwd gebleven, al dan niet na misschien één enkele pijnlijke liefdeservaring. Hoewel haar inkomen met het soort van bediendenpostje, waarbij brieven plooiën en circulaire in enveloppes schuiven, het overgrote deel van de werktijd uitmaken, bepaald niet hoog ligt, kan ze zich als alleenstaande vrouw toch heel wat permitteren.

Alleen maar te kunnen participeren aan de consumptiemaatschappij is haar nochtans onvoldoende, ook op andere domeinen zou zij willen gehoord, gezien, "aangezien" worden. Dat is haar echter om ik weet niet welke redenen allemaal niet gelukt.

En zo vormt deze voorstelling het laatste levensuur van juffrouw Vermeulen.

Als elke avond verricht ze het identieke bezig-zijn-na-werktijd-thuis, tot ze de waarschijnlijk reeds lang genomen beslissing zichzelf als "vlek" van de aardbodem weg te wissen, uitvoert en dit volgens eenzelfde ceremonieel als het schoonmaken en poetsen, het enige alternatief van dit soort mensen om hun eenzaamheid en onmondigheid terug te duwen en zo mogelijk te vergeten.

R. Geldhof

Kroetz zelf over "Oude successen" (Wunschkonzert)

Het stuk is een proeve tot uitbeelding van wat aan een proces verbaal, zoals het opgetekend wordt door de politie, aan een gerechtelijk onderzoek, voorafgaat.

Zelfmoord voltrekt zich in veel gevallen ongelooflijk netjes en ordelijk.

De zelfmoord, waarvan de voorbereidingen zonder overgang uit de dagelijkse bezigheden voortkomen, gebeurt met eenzelfde planmatigheid, onberispelijk geordend zoals alle voorafgegane activiteiten tijdens het leven verricht.

Dit legt veel uit over het leven zoals het door sommige mensen van bij ons wordt geleefd, over hun tevergeefs gestelde verwachtingen, hun uitzichtloze betrachtingen, hun dromen en illusies. Het evokeert hun onvermogen zich van de slavernij aan, en de verslaafdheid van een productie- en consumptie-systeem te bevrijden. Het toont dat leven en geleefd worden veel gelijkenis vertonen met dat van een "werkdier".

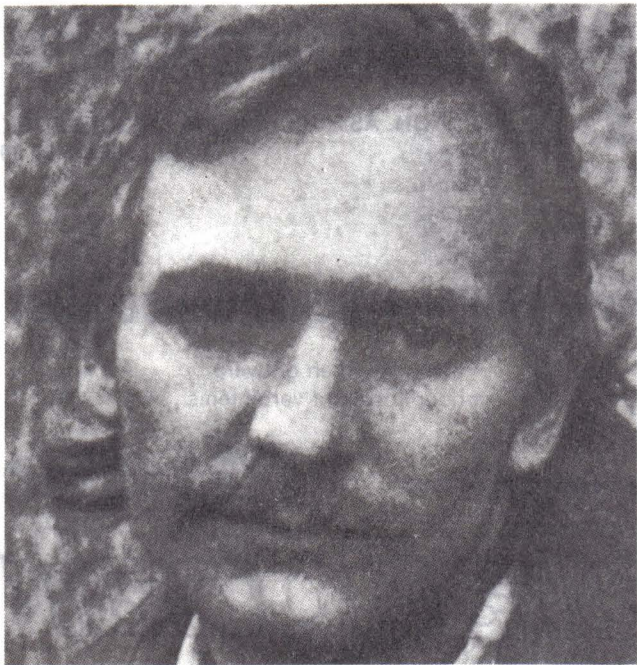
Zoals dieren projecteren deze mensen hun noodsituatie in hun onmondigheid en onweerbaarheid, die voor een groot deel bestaat uit orde, steeds dulden, zich ongevraagd akkoord verklaren met anderen, zich uitgebuit weten en zich verder laten uitbuiten. Zo de explosieve kracht van deze grove uitbuiting en onderdrukking zich niet tegen de onderdrukten en uitgebuiten zelf richt, krijgen we een opeenvolging van revolutionaire spanningen.

Vele gevallen van kleine, dwaze moorden en zelfmoorden bevestigen dit: zij, die de moed hadden hun leven in de weegschaal te werpen, leveren zichzelf uit aan de gerechtelijke bevoegdheid van hun natuurlijke vijanden.

Daarmee zuiveren ze onvrijwillig de maatschappij uit die ze aanklagen.

Ze zijn immers de aangeklaagden en verdwijnen in gevangenissen of in graven.

Alleen op die manier is het mogelijk dat de in wezen on-(t)-menselijk-(t)-e "goede orde" waarin we leven overeind kan blijven en dat wij daarin verder "leven" moeten.

Franz Xaver Kroetz

Werd in 1946 in München geboren. Daar liep hij toneelspeelschool en studeerde daarna aan het Max-Reinhardt - Seminar in Wenen.

Van 1967 af is hij actief in de Duitse kamerteaters ; zo werkte hij o.m. mee aan Fassbinders antiteater. Dan begint hij ook zelf toneelstukken te schrijven terwijl hij de meest uiteenlopende beroepen, van krankzinnigenoppasser tot bananensorteerder, uitoefent.

Van de uitgeverij Suhrkamp krijgt Kroetz in 1970 samen met Alf Poss een beurs. Zijn eerste stukken worden datzelfde jaar nog gepubliceerd. Het zijn "Heimarbeit", "Hartnäckig" en "Männersache".

Van toen af was duidelijk dat Franz Xaver Kroetz een der belangrijkste vertegenwoordigers zou worden van het hedendaagse toneel.

"Heimarbeit" en "Hartnäckig" werden voor het eerst opgevoerd in de Münchner Kammerspielen in de lente van 1971.

In 1972 volgt een tweede publicatie bij Suhrkamp met als titels : "Stallerhof", "Geisterbahn", "Lieber Fritz" en "Wünschkonzert".

Nadien volgden : "Oberösterreich", "Das Nest" e.a. werken.

Waar het over het algemeen de kleine boer, de proleet, de volksmens is die in Kroetz' werk centraal staat, bewijst "Wünschkonzert" dat de auteur de wereld van de lage ambtenaar, de klerk, de telefoniste en de receptioniste al even scherp heeft waargenomen, even hard kan uittekenen en evenzeer als in zijn andere stukken de daaruit geschapen situaties intensificeert en analyseert.

Suzanne Saerens

Studeerde aan het Koninklijk Conservatorium Antwerpen.

Was drie jaar verbonden aan het M.M.T.

Voornaamste rollen in :

- "Slaet op de Trommele" (H. Keuls)
- "De Muzikmaker" (R. Verreth)
- "De Collega's" (J. Matterne)
- "De Uitzondering en de regel" (B. Brecht)
- "Ene Misdadige" (N. De Thierre)
- "Jef" (M. Berks)
- "De Eerste" (Horovitz)

Speelde in De Kelk de hoofdrol in "Masscheroen" (Hugo Claus)

in een regie van Jacky Tummers.

Film : "De Goden moeten hun getal hebben"

TV : "Tafel 7", "De Collega's"

